פרשת מטות-מסעי - תשע"ט - הפסה

שבת שלום!

"כיון שעולת הנשמה כבר פסקה וכיון שהדרכים עומדות להשתלח סוברים ושבים, לכך ה' יום צו בראדר קבוע שבו ישמעו שיחת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו הדרכים והרחובות שנתקלקלו במות הנפש בשעת הגשמים כדי שיהיו מתוקנים לעלות לרגלים ובשביל מכ' הגשמה שצריכים לעזוב את ערי מקלטם מפני אולת הדם."

כך מאור מתבר "ספר השלשלה" ע"פ חצ"ל את התשובות הדיבור לשבוי הדיבור בקשר לערי המקלט. ומצוים לתיקון אות הדרכים.

ולפ-ק למה?

בואו נסתכל על הפסוקים בתורה בפרשתינו "מטות-מסעי"

"והקרתם לכם ערים ערי מקלט תהיה לכם ונס שמה רוצח מכה נפש בשגגה. והיו לכם הערים למקלט מגואל ולא ימות הרוצח עד עמדו לפני העדה למשפט. ... ונתנו ישבות ללוים ותשע בתוכם ה"נ. שש הערים הנתנה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה. ... אולת הדם הנו ימית את הרוצח בפגעו- בו הוא ימיתנו .... ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם על המשפטים האלה. והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדול. ... וכי אני שוכן בתוכה כי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל."

אומר על כך "ספר התינוק":

"... ראוי למי שהדעת אפילו שותק, מכיון שבשעה קלילה מצולה.
כבור על-יבו - שיבקר עליה בעת שלוה שקיל כמה עכ
בשער מיגה שעבוד הגופים מאוהבין ומאורף מולדתו
ושוכן עם ימין עם לבים."

הגדרה מצווה אורגנו לקבוע אור עד כמה קלקל אדם,
באופן כללי, איפה למקם אותם - גבים כאן ומבים בעבה
השני של הירבן.

הילו איזה אומרת לנו לסדר להן את הדברים
ולצאות לכך שדברים אלה יהיו מאוקנות כך, שהרוצה
בשוטם יוכל להגיע מבלי להתעכב בדרך. הילו אדם על
מלכות שאינה להיות שילוט בהיר ובדור לכוון את
הרוצה לדרך הנכונה להגיע. אם השלטים הללה בדיום
להיות מאוקנות מיד שנה ושנה.
(ומאכן במסכת מכות אמנם מבקשת ומדקדקת
בדברים אלה.

אבל כל לה טוב ויפה למי שיודע את
הדברים הבאים:
א) שהואו הדם / רמה נפש
ב) שהואו יודע ש"ש עד מקלט
ג) שהואו רואה היטב ומבין היטב את ה שלטים,
שהם כתובים בשפה ברורה.
ד) שהואו מבין שהואו הולך לעיר - ושיהי'
שם עד קופה בלתי - מוחלטת.

ה) ושטוה לו לעשות כך כי אמרת הוא אומלל ורצה בסבלנות לשוב מיד, נקמתו של אומלל היא של אותו האויב.

אך מה קורה אם הוא איננו יודע שהוא רצה? או שהוא יודע אך לא שאינו יודע איך להגיע לשדי מקלט? יודע והוא הגיע אליך אלא כל-כך הרבה זמן מאוחר שהוא נמצא בה – בשדי מקלט – ושלא נטרה: למה שהוא נמצא בארץ אך לא בשדי מקלטו זו לא שהוא נמצא בארץ אבל הוא כל-כך רחוק בשלומו, הוא בסלוני מתיגעו – אבל הוא רחוק בשלומו. בינתיים הרבה זמן שם שהוא שבה שהוא בסלוני. ~~הוא~~ הוא נמצא שם, ואך מקדש, בלי בית ומשפחה והוא מתגעגע.

אולי הוא אבלו בפסיק להתבלל על מותו של אדוי הוא אבלו בפסיק להתבלל על מותו של הבנין בימדע כך שהוא יכל לחזור לשלומו.

אולי משום כך, נהגו אמות הבנין של הבניים בימדע להגיע בעדי מקלט, להביא שמונות לאומים רוצחים הישבים בעדי מקלט, הישבלותן של אמהות אלה, ויתה כאלה שלא יפלו הרוצחים למות של הבנין בימדע שיחזור אותם מקלומם.

ומאידך, בקורים אלה, יניקו את ותמושה של אותו רוצח שהוא בכ"ב בן נמצא בסלוני.

למה הדבר – שאין עדי מקלט ומין בית בין שמקבל את השלטים ואת הדרכים – אבל יש בינינו רוצחים בשלמה.

~~דרך שלא~~

"דרך שלא נבנה בו ב"ה מ כאלו נתרם כ"א"

הדור שלנו נבנה בו ב"ה מ כאלו נתרם כ"א"
הדור שלנו כולו בעלות, אך הדרכים של
משקיעות ותם לכל השלוש, יש סימנים לכיוון אותנו,
אין אלו מבנים אותם, יש סימנים לכיוון אותם.
יש אותות, אך אין אלו כדי רצה להבין אותם.
אלו שמאז אלו עושים את עצמנו ~~שלנו~~ כאילו לכל
מבינים את השלוש ולמה מבינים שאלתנו נמצאים
בעלות.

וה' רצון שלשה צו שאנו מדברים אל הולך
אל ה' יעיר את עיניו שנבין שאלו לכל הצלו
עדין לתאולה, שהלו יעלה לנו לעלות לו -

וה' רצון שהמקום ירחם עלינו וזכינו מבדה
ברוחה, מאבלה לתאולה, ומשעבוד לתאולה, ונשתו
בעתלנו ובמהן הריב ונאמר אמן.

שנה שלום.